download unter www.zobodat.at

Lumniczer István doktor emlékezete.

Száz évvel ezelőtt, 1791-ben, megjelent Lipcsében: „**Flora posoniensis exhibens plantas circa Posonium sponte crescentes, secundum systema sexuale Linnéanum digestas**“ etc. czimén növénytani munka, melynek szerzője és kiadója *Lumniczer* István doktor, pozsonyi orvos volt. E dolgozat megalkotásában közreműködött *Hedvig* János doktor is, ki a benne előforduló mohokat meghatározta és leirta.

Habár e botanikus mű ma már elavult és idejét multa, mindamellett említésre méltó marad mindenkorra, mert Pozsony tájnövényzetének első, kimerítő, az akkori tudomány szinén álló ismertetését adja.

Nagyobb érdeme azonban *Lumniczer* István doktornak az, hogy sikerült neki a tanuló ifjuságot, mely őt növénylátó kirándulásain kisérte, a kedves tudománynak (scientia amabilis) megnyerni s számára hiveket toborzani, kik azután a botanika mivelőjévé váltak. E buzgólkodásának köszönhető, hogy akadt Pozsonyban több oly lelkes mivelője is a növénytannak, ki messze országokra terjedő hírnévre tett szert.

Emlékezzünk meg tehát a fent nevezett mű megjelenésének évszázados fordulóján szerzőjéről, *Lumniczer* István doktorról, érdemes hazánkfiáról. E végből idézünk néhány adatot életrajzából, mely különben egész terjedelemben olvasható dr. Kanka Károly értekezésében. Ezen értekezés régi keltü; czime: „Hirneves orvosok és természettudósok, kik Pozsonyban éltek“ s megjelent a Magyar Orvosok és Természetvizsgálók 1865-ben Pozsonyban tartott XI. vándorgyülése alkalmából magyar és német nyelvben irt dísziratban. E forrásból merítjük tehát a következőket: *Lumniczer* István született Selmecz-

download unter www.zobodat.at

bányán 1747-ben. Atyja bányatisztviselő volt; elemi oktatását szülővárosában nyerte, felsőbb tanulmányait a nagyszombati, jenai és hallei egyetemeken végezte, míg végre 1777-ben tudornak avatta fel a nagyszombati egyetem. Pozsonyban mint gyakorló, később mint tiszti főorvos működött s itt is halt meg 1805-ben. Áldozata lett nemes hivatásának; ő reá is ragadt az akkori vészes hagymáz betegség; mint a járvány kórház rendelő orvosa a harcz kellő tüzében lehelte ki nemes lelkét. De nem szünt meg élni, mert emlékezete megmaradt, mert róla is elmondhatjuk: „Non perdidit oleum.“

ZOBODAT - www.zobodat.at

Zoologisch-Botanische Datenbank/Zoological-Botanical Database

Digitale Literatur/Digital Literature

Zeitschrift/Journal: Verhandlungen des Vereine für Naturkunde zu Presburg

Jahr/Year: 1891

Band/Volume: NF_7

Autor(en)/Author(s): Anonymus

Artikel/Article: Lumniczer István doktor emlékezete 176-177